

aldeles urigtigt, om den lovgivende Magt vilde sætte sig i Virksomhed i den Retning. Jeg troer saaledes, at Sagen stiller sig paa den rette Maade; fra Ministeriets Side er der gjort Skridt for at see Sagen, navnlig med Hensyn til de to Hovedspørgsmaal, jeg har fremhævet, ordnet; fra Skoledirectionens Side er der gjort Skridt i samme Retning, og ligesom der fra Communalbestyrelsens Side tidligere bestandig er vist Villighed til Imødekommen, saaledes tør man vistnok ogsaa haabe, at den nu vil vise den, saa at, hvis et Lovudkast desangaaende bliver nødvendigt, der da vil kunne forelægges et saadant, der ikke staaer i Strid med Communalbestyrelsens Indstilling, og som derfor tør forventes gennemført med Lethed her paa Rigsdagen.

Hvorvidt der skulde være Opfordring til at medtage andre Bestemmelser i en saadan Lov, navnlig saadanne Bestemmelser, som foruden de af mig berørte findes i nærværende Lovforslag af den ærede Rigsdagsmand, det vil bedst vise sig under den fortsatte Behandling af Sagen. Jeg troer derfor ikke, at det vil være rigtigt allerede nu at fordybe sig saameget i Enkeltighederne, som de tvende ærede Talere, der have havt Ordet, men jeg vil kun i Almindelighed bemærke, at af de øvrige Bestemmelser, som ikke falde ind under de 2 Hovedmomenter, jeg har tilladt mig at berøre, gives der nogle, der vistnok i og for sig kun ere af ringe Betydning, som det neppe vil være vanskeligt at blive enige om, idetmindste med Cultusministeriet, men som dog berøre Interesser, der varetages af andre Ministerier, hvorfor jeg for mit Bedkommende ikke kan udtale nogen Mening desangaaende, førend en Forhandling har fundet Sted med mine Colleger. Jeg henregner dertil Bestemmelserne i §§ 8, 9 og 14, der vedrøre Interesser, som varetages af Indenrigs- og Justitsministeriet. Jeg regner hertil endvidere flere af Lovens øvrige Bestemmelser, og navnlig den sidste Paragraph, med Hensyn til hvilken jeg antager, at det efter de gjældende Lovbestemmelser og hele den bestaaende Tilstand er tvivlsomt, om ikke den Myndighed, som der foreslaaes indrømmet

Cultusministeriet, egentlig bør tilfalde Indenrigsministeriet som det Ministerium, der paa Statens Vegne fører Overtilsynet med Communernes Bestyrelse. — Der gives dernæst andre Bestemmelser i Lovforslaget, som det, med enkelte Forandringer maaskee, i og for sig ikke vilde være betænkeligt at medtage, da de for en væsentlig Deel ere optagne af de nugældende Love, navnlig Skoleloven af 8de Marts 1856; dette er saaledes Tilfældet med § 3, som forøvrigt er meningsløs, saaledes som den nu staaer; Meningen er utvivlsomt den: med Hensyn til Skolestuenes Størrelse at indføre den Bestemmelse, som gjælder efter Skoleloven af 8de Marts 1856. Det hedder nemlig i § 3: „at enhver Skolestue bør have en saadan Størrelse, at den idetmindste afgiver 90 Cubikfod Rum for hvert af de Børn, som i Gjennemsnit samtidigen undervises deri;“ men saa er der tilføjet, at „hverken offentlig eller privat Skolehold er tilladt i Bærelser, som ikke afgive 60 Cubikfod Rum for hvert Barn;“ der er en ligefrem Modsigelse mellem disse to Bestemmelser. Med Hensyn til § 4 maa det bemærkes, at Bestemmelserne deri ingenlunde afgjøre den Sag, som der er omhandlet. Afgjørelsen af den er vistnok, som den ærede Forslagsstiller yttrede, trukket meget i Længde, og jeg skal ikke have Noget imod, at Spørgsmaalet om de nu bestaaende Kirkeskoleers Forhold til de øvrige Skoler undergives en endelig Ordning; men Sagen er den, at der er saamange forskjelligartede Interesser, som her træde frem, og Interesser, hvis Varetagelse paahviler et andet Ministerium, og det har idetmindste hidtil været umuligt at tilvejebringe den i saa Henseende fornødne Overeenskomst. Dersom Spørgsmaalet kunde afgøres efter Bestemmelserne i denne Paragraph, var det vistnok meget heldigt, men det er en Illusion, naar man vil troe, at denne Paragraph afgjør Sagen. Naar § 4 er vedtaget, ville vi med Hensyn til Kirkeskolerne staae accurat paa det selsomme Standpunkt, hvorpaa vi nu staae; thi der skulde dog alligevel træffes endelige Afgjørelser af det Ministerium, hvem denne Sag vedrører. — Jeg skal heller ikke gaae dybere ind paa Spørgsmaalet om fattigskolerne eller Skolegangen, idet jeg gaaer